

alvorlig. Nu er her daarligt Islæg og vi tænker derfor ikke paa Reisen for det første.

Febrari 1833

Den 12

I Dag er herfra sent en Slæde til Colonien for at hente mere Kaffe. Saa begynder atter lisen at blive god vi har atter kulde men godt Veir og Daglig fryder vi os nu ved den lyse Dag den tager hurtig til, ja langt hurtigere en hjemme, vi seer dog ogsaa Solen den længe savnede engang imellem paa Fjeldene. Den 28 Januari saa vi den første gang i Aar. Med Slæden som i dag er afsent har vi havt Bud til Collonien efter min Kusk som jeg nu venter Daglig.

Jeg har nu Reisetøi som bestaaer af en Sælskins Pelts fodret med Hundeskind, en sort Hue fodret med Skind, Skind Vanter foret med Ederskind, lange Reisetøvler (og derover store Skind Sokker) ligesom Herrerne har og meget længere og (...?) Skind Biedklæder dog (...) min Kjole uden paa thi den sort Pantalongs¹⁰² gaar jeg daglig med. Troe ikke at Peltsen er som man bruger den hjemme, nei, Egedes og min ere ganske eens, de ere luggede baade for og bag og man maa have den over Hovedet naar man skal have den paa.

Torsdag den 14de

I Dag midags kom begge Fleischers Sønner¹⁰³. For at hente mig den ene og den anden yngre skal kjøre med Egede som ellers skulde havt en Grønlænder til at kjøre for sig. Di bliver her i Nat og jeg vil nu ret ønske at vi maa faae godt Veir. I Dag kan jeg ikke skrive mere jeg har været saa heldig at faa lidet Rensdyrkjød og jeg vil traktere mine Fremmede med Frikadeller og Suurkaal til Aften. Det er 2 flinke Børn, den ene er saa morsom, den yngste han er saa undseelig han kan ei ret tale Dansk. Han kalder mig stedse Es Kone thi i Grønland blandt Grønlænderne gives ingen Madammer. Farvel til vi kommer tilbage, vi har bestemt at blive borte en 14 Dage.

¹⁰² Lange benklæder.

¹⁰³ Knud Geelmuyden Fleischer og Johann Sechmann Fleischer.

Marts 1833
Den 28de

Endelig er jeg kommen Hjem herefter har jeg længtes meget. Reisen gik ikke saa heldig som vi havde tænkt, den blev forlænget og vi fik ondt Veir. Den 15de Februari Reiste vi efter bestemmelse vi havde ikke saa overmaade godt Veir men ret godt thi det var ikke meget kaalt. Jeg kjørte Rask, vi havde 14 Hunde for og kjørte herfra og til Collonien på 3 ½ Time. Egede havde kun 9 Hunde for og noget mere Læs saa han kom senere, 5 Timer troer jeg han var om Veien. Det var en meget morsom Tuur, her er 10 Miil fra Niakornak til Collonien, da vi kom derind hørte vi at der var sendt Slæder over Land ned i Bugten til Godhavn og alle ventede vi nu paa at høre Nyt. De kom og vi hørte at 2de Kjøbmænd var Døde, Plum og Winding. Af Brev fra Majoren hørte vi at Kongen¹⁰⁴ havde Regjeret 25 Aar den 13. Martzi og at denne Dag maatte helliholdes var jo en selvfølge. Majoren skrev desuden at Grønlænderne skulle trakteres med Gryn, Ærter og een Beskøit var enten paa hans Regning eller om hr. F og E selv ønskede at gjøre det paa egen regning dette maatte staae til dem selv, det sidste blev naturligviis valgt. Jeg fik ogsaa med denne Leilighed et overmaade venskabeligt Brev fra Fru Fasting. Hun siger mig i sit Brev at jeg er den første Danske Kone som hun heri Landet har ønsket maatte være hende lidet nærmere, dette vilde ogsaa være mit Ønske, vis Godhavn var et mere inbringende Sted saa matte det være en Behagelighed at kunde omgaaes Fru Fasting thi hun er vist en fortræffelig Kone, ja, jeg saa aldrig nogen Elskværdigere blandt Fremmede.

Da een saa høitidelig Dag som den 13. Martz forestod saa overtalede Her Fleischer Egede og mig til at blive den Dag over hos dem og i mod min Villie maatte jeg give efter, jeg siger i mod min Villie thi jeg viste at E i dette mellemrum var nødsaget om ogsaa kun for 2 Dage at tage til Niakornak og hvor let kunde lisen ikke gaae og det blive en umulighed for os at komme sammen hele Vinteren. Første gang at E maatte Reise gik det godt, F's ældste Søn fulgte ham og de havde kjørt nok saa rask men anden gang gik det ikke saadan. E kjørte fulgt af en Grønlænder til Niakornak og skulle komme tilbage til os den 11te Martz og hr. F og Kone, Pastor Funch og Kone og den unge Fleischer og jeg kjørte om Midagen ud for at møde ham men i steden for E mødte vi en Grønlænder som fortalte os at han maatte vende om for Vand. Han var fra Collonien og vilde været til Niakornak. Hvor bekymret blev jeg nu thi nu troede jeg ikke mere at see Egede i Vinter og de andre var nok af samme mening men trødstede mig med at han nok kom at han muligt kunde kjøre paa liskanten men jeg ved nok at mit høiste Ønske var at side ude

¹⁰⁴ Kong Frederik d. 6.

hos E i vores lille Bolig ved Niakornak, men jeg maatte blive jeg kunde jo ikke komme derud. Den 13de Kom og der vare alle vi danske samlede og der blev lavet til til en Dans om Aftenen, Grønlænderne blev tilsagt om at møde, men jeg havde kun Sans for E og var angst for ham thi jeg var bestandig bange for at han skulde vaave sig ud og det skulde gaae galt. Men som vi om Midagen havde spist vores Grønkaal kaagt paa Rensdyrkjød, saa kom der en gammel Catechet og sagde nu kom Assistenten og Glad blev jeg og vi alle. Han havde havt en drøi Reise, han havde kjørt deels paa liskanten og deels paa Land som man her imellem Collonien og Niakornak ikke troede var muligt, men min stakkels Egede var og saae han rystede over hele Legemet men da han kom lit til Roe og fik en Snaps og en Æbleskive og hørte han skulde Danse saa gik det jo let an. Nu var Glæden jo stor for den Dag, men snart blev jeg atter forknytt thi længe kunde han ikke blive her og E som havde kjørt Veien sagde mig at det var en san Umöglichkeit for mig at tage hjem. Grønlænderen som havde fulgt sagde at det var ei muligt og jeg var jo utaalmodig kan du jo nok tænke.

Vi ventede daglig paa lislæg men forgjeves, med Slup kunde vi ikke komme thi her fra Collonien laa lisen en 3 a 4 Miil, men saa var det obne¹⁰⁵ Vand, men lisen laa sig dog saa nu begynte vi at glæde os. Præsten og hans Kone havde bestemt at følge hjem med os men Atter fik vi Storm og aabent Vand saa nu vidste jeg slet ikke hvad jeg skulde gribe til jeg vilde jo saa gjerne hjem med E og Fleischer mærkede det jo nok men kunde her ikke hjælpe, men mig synes naar E kunde gjøre Turen saa kunde jeg ogsaa om den ogsaa var besværlig men her fortalte man mig om flere danske svage Koner som havde sat Helbred til ved at kjøre over Land. Imidlertid kom her flere Grønlændere fra Niakornak for at kjøbe Kaffe og de havde fundet en anden Vei som ikke var slet saa besværlig. Nu fik vi atter haab, E og jeg, om at følges ad og Fleischer som vi nu lode alt bero paa sente bud til en Grønlænder, navnlig Thue¹⁰⁶ som er bekjendt for at køre godt og have gode Hunde, han boede, eller stod som de her kalder det, 4 Miil fra Collonien, vilde han nu paatage sig at kjøre mig og sagde han at der var ingen Fare see saa kunde jeg komme hjem. Han kom, en rask voxen Mand, og sagde at han vilde nok kjøre, der var kun et sted som var lit vanskeligt og glad blev jeg da Reisen blev bestemt til den 26 Martz.

Pastor Fuch (Funch) bestemte sig til at følge os da han ikke turde vente lislæg og han skulde til Niakornak og et sted som heder Norsoak for at holde Grønlandsk Tjeneste, vi havde godt Reise Veir det var saa varmt saa Præsten og E maatte kaste Pæltsen medens vi kjørte paa Land. At jeg var lidt underlig tilmode ved at begynde paa denne Reise er jo ikke underligt, thi jeg ansaa dette at kjøre paa Land som et halsbrækkende Arbeide

¹⁰⁵ Åbne.

¹⁰⁶ Der optræder kun én voksen ved navn Thue i mandtalslisten fra Uummannaq i 1832/33 og det er fangeren Thue Caspersen.

brune Haand og spaserede med ham. Flere gange var lisen saa Svag saa han sagte til Præsten og E at de skulde holde dem lit tilbage. Slæder og Hunde blev baaret slævet og trukket i Land thi du maa vide, kjære Sødster Sophie at Slæderne her i Landet ere ikke som de man bruger hjemme. De er af Facon som de baade du og jeg har seet Drænge glide ned af Slotsbanken med i Wordingborg ontagen at de er noget Større og saa er der to opstændere bagpaa hvori Kusken styrer naar Veien er for slem man sider paa dem som naar man setter sig ned paa det blotte Gulv man har ingen Sæde untagen et Skind som er bredt paa Slæden og ingen ting til Rygstødt saa det er en styk Stilling at sidde i naar man ikke er vandt til denne Kjørsel. Jeg havde en Pose med Tøi i bag Ryggen og dog er jeg ganske øm; jeg var da jeg kom hjem ret ilde tilmode over at jeg intet havde at byde Præsten da alt eller det lidet vi kunde havt vis vi havde været her først for at modtage ham nu var Frossent og her i Landet behøves flere Dage for at faae et stykke Kjød optøet. Men vi var alle glade over at Reisen var overstaaet saa vi tænkte ikke saa meget paa Mad men medens vi Drak Kaffe kom en Mand og spurgte om vi vilde kjøbe Torsk og jeg fik en Ret til Aften og blev glad. Vi maatte give en Kop Kaffebonner med Sukker for 3 eller 4 Torsk men ellers giver vi en eller 2 Beskøiter for stykket men de havde i længere Tid undværet Kaffe her ved Stedet.

Næste Dag trakterede jeg hr. Pastoren med Rensdyr Steg og Sød Suppe, anden Dag med Karri paa Rybber en Ret som jeg ved han gjør meget af, 3de Dag med Riismels Grød og Bøfsteg, 4de Dag med Suppe paa Rensdyr Kjød som som virkelig er kraftig og God, havde man bare bestandig Rensdyr Kjød, men i Vinter har her været stor overflødighed heraf og dette er sjeldent, ja her var i saadan en Mengde her ved Niakornak saa vi sente eller Egede havde ind med sig til Fleischers 12 a 14 Kjøllet med en Snees Tunger og Tælle¹⁰⁷ og vi var i forveien rigelig forsynet. Grønlænderne kom paa hundeslæde med det i Sækkeviis. Det har nok ikke været tilfældet i mange Vintere, Grønlænderne pleier ellers først om Foraaret at tage paa Rensdyr Fangst, vi fik ogsaa et heelt Dyr i Vinter, et lille men dog meget Større end dem hjemme. Det var ganske hvit men ikke nær saa smugt som jeg havde troed, det har nogle stykke, plumpe Been. Dette Dyr gav vi 2 Rd for, for flere Kjøllet maatte vi give en Kop Kaffe for stykket men senere fik vi bedre Kjød da der blev Skudt i saadan en Mængde fik vi en saadan Kjøllet for et stykke Tobak og flere for 8 af 10 Sk stykket saa vi har ret levet stortmed færsk Kjød i denne Tid og vi maa ret være glade for det Thi baade E og jeg har faaet os en lille Portion Skjørbug ved Collonien og i dette Tilfælde saa er Salt meget Skadelig.

¹⁰⁷ Fedt, på grønlandsk tunnoq når det drejer sig om det eftertragtede fedtlag, der dækker køllerne og bagdelen når rensdyret er i god foderstand.